2025 | ജൂലൈ 05

ഇതൾ

കുട്ടികളുടെ മാസിക

ഇമ്മിണി ബല്യ ൧

ബഷീർദിന പതിപ്പ്

സാൽവേഷൻ ആർമി ഹയർ സെക്കന്ററി സ്കൂൾ , കവടിയാർ

പ്രിയപ്പെട്ടവരെ,

നമ്മുടെ വിദ്യാലയത്തിലെ പ്രതിഭകളുടെ സർഗ്ഗാത്മകമായ ആവിഷ്കാരങ്ങൾക്ക് വേദിയൊരുക്കുന്ന ഈ പതിപ്പ് നിങ്ങളുടെ കൈകളിലെത്തുമ്പോൾ അതിയായ സന്തോഷമുണ്ട്. ഓരോ വർഷവും നമ്മുടെ കുട്ടികൾ പഠനത്തിലും പാഠ്യേതര വിഷയങ്ങളിലും കൈവരിക്കുന്ന നേട്ടങ്ങൾ അഭിമാനകരമാണ്. ഈ പതിപ്പ് അവരുടെ ചിന്തകളുടെയും ഭാവനകളുടെയും പ്രതിഫലനമാണ്.

കുട്ടികളുടെ സർഗ്ഗാത്മക കഴിവുകളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാനും അവരുടെ ആശയങ്ങളെ തുറന്നുവിടാനും ഇത് സഹായിക്കുമെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. എഴുതാനും വരക്കാനും ചിന്തിക്കാനുമുള്ള അവസരങ്ങൾ അവർക്ക് ലഭിക്കുന്നത് അവരുടെ വ്യക്തിത്വ വികാസത്തിന് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്.

ഈ പതിപ്പിന്റെ പിന്നിൽ പ്രവർത്തിച്ച എല്ലാ വിദ്യാർത്ഥികളെയും അധ്യാപകരെയും പ്രത്യേകം അഭിനന്ദിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ കഠിനാധ്വാനവും അർപ്പണബോധവുമാണ് ഈ സംരംഭത്തെ വിജയത്തിലെത്തിച്ചത്.

ഈ പതിപ്പ് എല്ലാ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും പ്രചോദനമാകട്ടെ എന്ന് ആശംസിക്കുന്നു.

സ്നേഹത്തോടെ

Pamp

പുഷ്പിത ബി
വൈസ് പ്രിൻസിപ്പാൾ

"എഴുതപ്പെടുന്ന ഓരോ വരികളും നാളത്തെ ശബ്ദമാണ്
എഴുതുന്ന തൂലിക പടവാളാണ്
നാളത്തെ പുതുലോകത്തെ സൃഷ്ടിക്കാൻ
കുരുന്നു കൈകളിൽ മഷിപുരണ്ട ആയുധം നൽകുന്നു.
ലോകം ഇനി അവരുടേതാണ്
മൂർച്ചയേറിയ വാക്കുകളാൽ
ഒരു പുതിയ ലോകം വെട്ടിത്തെളിക്കട്ടെ
വെളിച്ചമേകുന്ന തീവെട്ടിയുമായി മുൻപേ നടക്കുന്നു ....
അവർക്ക് വഴികാട്ടിയായ്."

സ്നേഹപൂർവ്വം

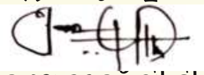

ജയരാജ് വി റ്റി
അധ്യാപകൻ

ഉള്ളടക്കം

1 പാത്തുമ്മയുടെ ആട്: ഒരു വായനക്കുറിപ്പ്

2.ബാല്യകാലസഖി വായനക്കുറിപ്പ്

3.മതിലുകൾ എന്ന നോവലും സിനിമയും

4.ഭൂമിയുടെ അവകാശികൾ: മനുഷ്യനും പ്രകൃതിയും

5.ജന്മദിനം: ഒരു വായനക്കുറിപ്പ്

6.നീലവെളിച്ചം കഥാനിരൂപണം

7.തേൻമാവ് കഥാനിരൂപണം

8.പ്രേമലേഖനം: ഒരു നോവൽ ആസ്വാദനം

09.അനാവരിയും പൊൻകുരിശും: ഒരു വായനാനുഭവം

10.പൂവൻപഴം എന്റെ വായനയിലൂടെ

സമർപ്പണം

"വാക്കുകൾക്കൊണ്ട്

ഇമ്മിണി ബല്യ ലോകം സൃഷ്ടിച്ച

സുൽത്താന്

ആദരവോടെ......"

പാത്തുമ്മയുടെ ആട്: ഒരു വായനക്കുറിപ്പ്

വൈക്കം മുഹമ്മദ് ബഷീറിന്റെ എക്കാലത്തെയും മികച്ചതും ജനപ്രിയവുമായ കൃതികളിലൊന്നാണ് "പാത്തുമ്മയുടെ ആട്". സാധാരണ ജീവിതത്തിലെ നർമ്മവും യാഥാർത്ഥ്യബോധവും ഇഴചേർത്ത് അവതരിപ്പിക്കുന്ന ഈ നോവൽ ബഷീറിന്റെ ആത്മകഥാംശം നിറഞ്ഞ രചന കൂടിയാണ്. എഴുത്തുകാരന്റെ വീടും അവിടുത്തെ അംഗങ്ങളും, ഒരു ആടും പ്രധാന കഥാപാത്രങ്ങളായി വരുന്ന ഈ നോവൽ വായനക്കാരെ ചിരിപ്പിക്കുകയും ചിന്തിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും.

ഒരു സാധാരണ മുസ്ലീം കുടുംബത്തിന്റെ ദൈനംദിന ജീവിതമാണ് നോവലിന്റെ പ്രധാന പ്രമേയം. ദാരിദ്ര്യം, കുടുംബ വഴക്കുകൾ, സ്നേഹം, വാത്സല്യം എന്നിവയെല്ലാം ഇതിൽ സ്വാഭാവികമായി കടന്നുവരുന്നു. ബഷീറിന്റെ വീട്ടിലെ ഒരംഗത്തെപ്പോലെ വർണ്ണിക്കപ്പെടുന്ന ആട് ഈ നോവലിലെ ഒരു പ്രധാന കഥാപാത്രമാണ്. വീടിന്റെ സാമ്പത്തിക ഭദ്രതയ്ക്കും കുടുംബാംഗങ്ങളുടെ സംഭാഷണങ്ങൾക്കും ഈ ആട് ഒരു പ്രധാന പങ്ക് വഹിക്കുന്നു.

ബഷീറും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉമ്മ പാത്തുമ്മയും, സഹോദരങ്ങളും, അവരുടെ കുട്ടികളും, ഭാര്യ ഫാബി ബഷീറും, പിന്നീട് കടന്നുവരുന്ന ആടും എല്ലാം ഈ നോവലിലെ പ്രധാന കഥാപാത്രങ്ങളാണ്. ഓരോ കഥാപാത്രത്തിനും അതിന്റേതായ വ്യക്തിത്വവും സവിശേഷതകളുമുണ്ട്. പ്രത്യേകിച്ചും, പട്ടിണിയിലും പരിഭവത്തിലുമെല്ലാം തന്റെ മകനെ താങ്ങി നിർത്തുന്ന ഉമ്മ പാത്തുമ്മയുടെ കഥാപാത്രം വായനക്കാരുടെ മനസ്സിൽ മായാതെ നിൽക്കും.

ബഷീറിയൻ ശൈലിയുടെ തനത് രൂപമാണ് ഈ നോവലിൽ കാണാൻ സാധിക്കുന്നത്. ലളിതവും എന്നാൽ ശക്തവുമായ ഭാഷ, നർമ്മം കലർന്ന സംഭാഷണങ്ങൾ, ജീവിതഗന്ധിയായ നിരീക്ഷ ണങ്ങൾ എന്നിവയെല്ലാം ഇതിൽ നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു. നോവൽ വായിക്കുമ്പോൾ ഒരു കുടുംബാംഗത്തെപ്പോലെ ആ വീട്ടിലെ ഒരംഗമായി നമുക്കും തോന്നുന്നു. ബഷീറിന്റെ സ്വതസിദ്ധമായ ശൈലി വായനക്കാരനെ ചിരിപ്പിക്കുകയും അതേ സമയം തന്നെ മനുഷ്യബന്ധങ്ങളെക്കുറിച്ചും ജീവിതത്തിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും ആഴത്തിൽ ചിന്തിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

"പാത്തുമ്മയുടെ ആട്" കേവലം ഒരു തമാശ നോവൽ എന്നതിലുപരി, കേരളീയ ഗ്രാമീണ ജീവിതത്തിന്റെ ഒരു നേർച്ചിത്രമാണ്. ദാരിദ്ര്യത്തിലും ചിരിക്കുന്ന മനുഷ്യരെയും, ചെറിയ കാര്യങ്ങളിൽ സന്തോഷം കണ്ടെത്തുന്നവരെയും, കുടുംബ ബന്ധങ്ങളുടെ പ്രാധാന്യത്തെയും ഈ നോവൽ വരച്ചുകാട്ടുന്നു. മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ ബഷീറിന് ഒരു പ്രത്യേക സ്ഥാനം നേടിക്കൊടുത്ത കൃതികളിൽ ഒന്നാണിത്.

ചിരിയും ചിന്തയും ഒരുപോലെ സമ്മാനിക്കുന്ന, ലളിതവും ഹൃദ്യവുമായ ഒരു വായനാനുഭവമാണ് "പാത്തുമ്മയുടെ ആട്" നൽകുന്നത്. ബഷീർ എന്ന മഹാപ്രതിഭയുടെ ജീവിതവീക്ഷണവും എഴുത്തിന്റെ ലാളിത്യവും ഈ നോവലിൽ ഉടനീളം കാണാം. ജീവിതത്തിന്റെ നേർക്കാഴ്ചകൾ കാണാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഏതൊരാൾക്കും ഈ നോവൽ വായിക്കാവുന്നതാണ്.

ബാല്യകാലസഖി

വൈക്കം മുഹമ്മദ് ബഷീറിന്റെ എക്കാലത്തെയും മികച്ചതും മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ ഒരു നാഴികക്കല്ലായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നതുമായ നോവലാണ് "ബാല്യകാലസഖി". "ഭൂമിയുടെ അവകാശികൾ" എന്ന കൃതിയുടെ ആമുഖത്തിൽ ബഷീർ തന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുപോലെ, "എന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഞാൻ വായിച്ച ഒരേയൊരു നോവൽ" എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്ന ഈ കൃതി, ആത്മകഥാപരവും വികാരനിർഭരവുമായ ഒരു പ്രണയകഥയാണ്.

മജീദും സുഹ്റയും തമ്മിലുള്ള നിഷ്കളങ്കമായ ബാല്യകാല പ്രണയത്തിന്റെ കഥയാണ് "ബാല്യകാലസഖി"യുടെ കാതൽ. ദാരിദ്ര്യവും സാമൂഹിക ചുറ്റുപാടുകളും അവരുടെ പ്രണയത്തെ എങ്ങനെ ബാധിക്കുന്നു, ജീവിതത്തിന്റെ വിവിധ ഘട്ടങ്ങളിൽ അവർക്ക് നേരിടേണ്ടി വരുന്ന വെല്ലുവിളികൾ എന്തൊക്കെയാണ്, ഒടുവിൽ അവരുടെ പ്രണയത്തിന് എന്ത് സംഭവിക്കുന്നു എന്നതെല്ലാമാണ് ഈ നോവലിന്റെ പ്രധാന പ്രമേയം. പ്രണയം, വേർപാട്, വിരഹം, ദാരിദ്ര്യം, പ്രതീക്ഷ എന്നിവയെല്ലാം ഈ നോവലിൽ ഇഴചേർന്ന് കിടക്കുന്നു.

കഥാപാത്രങ്ങൾ

മജീദ്: സ്വപ്നജീവിയും പ്രണയബന്ധങ്ങളിൽ ആത്മാർത്ഥത പുലർത്തുന്നവനുമായ ഒരു സാധാരണ ചെറുപ്പക്കാരനാണ് മജീദ്. ജീവിതത്തിന്റെ കഷ്ടപ്പാടുകളിലൂടെ കടന്നുപോകുമ്പോഴും സുഹ്റയോടുള്ള അവന്റെ പ്രണയം മനസ്സിൽ സൂക്ഷിക്കുന്നു.

സുഹ്റ: നിഷ്കളങ്കയും എന്നാൽ ജീവിതത്തിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ നേരിടാൻ ധൈര്യശാലിയുമായ ഒരു പെൺകുട്ടിയാണ് സുഹ്റ. മജീദിനോടുള്ള അവളുടെ സ്നേഹം നിസ്വാർത്ഥമാണ്.

മറ്റനേകം ഉപകഥാപാത്രങ്ങളും നോവലിൽ കടന്നുവരുന്നുണ്ട്. അവരെല്ലാം കഥയ്ക്ക് കൂടുതൽ മിഴിവേകുകയും അന്നത്തെ സാമൂഹിക ചുറ്റുപാടുകൾക്ക് ഭംഗി വരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

ബഷീറിന്റെ ശൈലിയുടെ തനിമ പൂർണ്ണമായും ആവാഹിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു കൃതിയാണിത്. ലളിതവും ഹൃദയസ്പർശിയുമായ ഭാഷ, നർമ്മം കലർന്ന സംഭാഷണങ്ങൾ, എന്നാൽ ആഴത്തിലുള്ള ജീവിത നിരീക്ഷണങ്ങൾ എന്നിവയെല്ലാം നോവലിൽ ഉടനീളം കാണാം. എഴുത്തുകാരന്റെ സ്വന്തം

അനുഭവങ്ങളെയും ഓർമ്മകളെയും കഥയുമായി സമന്വയിപ്പിക്കുന്നത് വായനക്കാർക്ക് ഒരു ആത്മാർത്ഥമായ അനുഭവം നൽകുന്നു. ഫ്ലാഷ്ബാക്ക് രൂപത്തിലാണ് കഥ മുന്നോട്ട് പോകുന്നത്.

"ബാല്യകാലസഖി" കേവലം ഒരു പ്രണയകഥ എന്നതിലുപരി, മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ വിവിധ ഭാവങ്ങളെയും യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെയും വരച്ചുകാട്ടുന്നു. ദാരിദ്ര്യം ഒരു വ്യക്തിയുടെ ജീവിതത്തെയും സ്വപ്നങ്ങളെയും എങ്ങനെ ബാധിക്കുന്നു എന്ന് ഈ നോവൽ വ്യക്തമാക്കുന്നു. പ്രണയത്തിന്റെ വിവിധ മാനങ്ങളെക്കുറിച്ചും വേർപാടിന്റെ വേദനകളെക്കുറിച്ചും ഈ നോവൽ നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ ഒരു ക്ലാസിക് കൃതിയായി ഇത് കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. ഈ നോവൽ പിന്നീട് സിനിമയായും പുറത്തിറങ്ങിയിട്ടുണ്ട്.

കണ്ണീരിന്റെയും ചിരിയുടെയും ഒരു ലോകമാണ് "ബാല്യകാലസഖി" വായനക്കാർക്ക് മുന്നിൽ തുറന്നു കാണിക്കുന്നത്. ശുദ്ധമായ പ്രണയത്തിന്റെയും ജീവിതത്തിന്റെ കയ്പുനിറഞ്ഞ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളുടെയും ഒരു നേർച്ചിത്രം ഈ നോവൽ നൽകുന്നു. വൈക്കം മുഹമ്മദ് ബഷീറിന്റെ പ്രതിഭയുടെ മകുടോദാഹരണങ്ങളിലൊന്നാണ് ഈ കൃതി. മലയാള സാഹിത്യത്തിലെ ഒരു പ്രണയ ദുരന്തകഥ എന്ന് ഈ നോവലിനെ വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്നതാണ്.

മതിലുകൾ - നോവലും സിനിമയും

വൈക്കം മുഹമ്മദ് ബഷീറിന്റെ അനശ്വരമായ പ്രണയകഥകളിൽ ഒന്നാണ് 'മതിലുകൾ'. ഒരു നോവൽ എന്ന നിലയിലും, പിന്നീട് അടൂർ ഗോപാലകൃഷ്ണൻ അതേ പേരിൽ ചലച്ചിത്രമാക്കിയപ്പോഴും ഈ കൃതി മലയാള സാഹിത്യത്തിലും സിനിമയിലും തനതായ ഒരിടം നേടി.

മതിലുകൾ: നോവൽ

വൈക്കം മുഹമ്മദ് ബഷീർ സ്വന്തം ജയിൽ അനുഭവങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കി എഴുതിയ നോവലാണ് 'മതിലുകൾ'. 1964-ൽ 'കൗമുദി' ആഴ്ച്ചപ്പതിപ്പിന്റെ ഓണം വിശേഷാൽ പ്രതിയിലാണ് ഇത് ആദ്യമായി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്. ഒരു രാഷ്ട്രീയ തടവുകാരനായി ജയിലിൽ കഴിയുന്ന ബഷീറിന്റെ ജീവിതമാണ് നോവലിന്റെ പ്രധാന പ്രമേയം.

നോവലിന്റെ കാതൽ, ജയിലിനുള്ളിൽ ബഷീർ എന്ന കഥാപാത്രവും മതിൽക്കപ്പുറമുള്ള സ്ത്രീ തടവുകാരിയായ നാരായണിയും തമ്മിൽ രൂപപ്പെടുന്ന പ്രണയമാണ്. പരസ്പരം കാണാതെ, മതിലുകൾക്ക് അപ്പുറത്തുനിന്ന് സംഭാഷണങ്ങളിലൂടെയും ചെറിയ സമ്മാനങ്ങളിലൂടെയും അവർ തമ്മിൽ ഒരു ആത്മബന്ധം സ്ഥാപിക്കുന്നു. ഈ പ്രണയം കേവലം ഒരു ശാരീരിക ബന്ധത്തിനപ്പുറം മാനസികമായ അടുപ്പത്തിനാണ് ഊന്നൽ നൽകുന്നത്. ജയിലിന്റെ മതിലുകൾക്കുള്ളിലും മനുഷ്യബന്ധങ്ങൾക്കും പ്രണയത്തിനും സാധ്യതയുണ്ടെന്ന് നോവൽ വരച്ചുകാട്ടുന്നു. ലാളിത്യം, നർമ്മം, ജീവിതത്തോടുള്ള സ്നേഹം, ദാർശനികമായ കാഴ്ചപ്പാടുകൾ എന്നിവയെല്ലാം ഇതിൽ ഒത്തുചേരുന്നു. ജയിൽ ജീവിതത്തിന്റെ കടുപ്പം കുറയ്ക്കാനും, മനുഷ്യബന്ധങ്ങൾക്ക് ഒരു പുതിയ മാനം നൽകാനും ഈ പ്രണയകഥ സഹായിക്കുന്നു.

മതിലുകൾ: ചലച്ചിത്രം

1989-ൽ പ്രശസ്ത സംവിധായകൻ അടൂർ ഗോപാലകൃഷ്ണൻ 'മതിലുകൾ' നോവലിനെ അതേ പേരിൽ ചലച്ചിത്രമാക്കി. ഈ സിനിമ മലയാള സിനിമ ചരിത്രത്തിലെ ഒരു ക്ലാസിക് ആയി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു.

അണിയറ പ്രവർത്തകർ/താരങ്ങൾ:

സംവിധാനം: അടൂർ ഗോപാലകൃഷ്ണൻ

തിരക്കഥ: അടൂർ ഗോപാലകൃഷ്ണൻ

ബഷീറായി: മമ്മൂട്ടി

നാരായണിയുടെ ശബ്ദം: കെ.പി.എ.സി. ലളിത

ഛായാഗ്രഹണം: മങ്കട രവിവർമ്മ

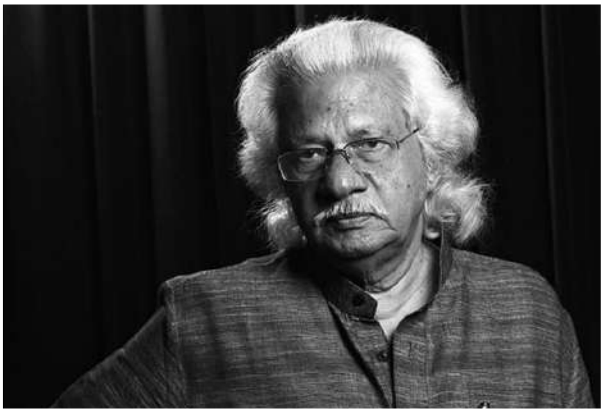
അടൂർ ഗോപാലകൃഷ്ണൻ

സിനിമയുടെ പ്രത്യേകതകൾ:
നോവലിനോട് പൂർണ്ണമായും നീതി പുലർത്തിക്കൊണ്ട്, അതിന്റെ ആത്മാവിനെ ഉൾക്കൊണ്ടാണ് അടൂർ ഈ ചിത്രം ഒരുക്കിയത്. സിനിമയിൽ നാരായണി എന്ന കഥാപാത്രത്തെ ദൃശ്യപരമായി അവതരിപ്പിക്കുന്നില്ല എന്നത് ഒരു വലിയ സവിശേഷതയാണ്. അവരുടെ ശബ്ദം മാത്രമാണ് പ്രേക്ഷകർക്ക് കേൾക്കാൻ സാധിക്കുന്നത്. ഇത് നോവലിലെ സങ്കൽപത്തിലുള്ള നാരായണിയെ പ്രേക്ഷകന്റെ മനസ്സിൽ നിലനിർത്താൻ സഹായിക്കുന്നു.
ബഷീർ എന്ന കഥാപാത്രത്തെ മമ്മൂട്ടി അതിഗംഭീരമായി അവതരിപ്പിച്ചു. ബഷീറിന്റെ ശരീരഭാഷ, സംഭാഷണ രീതി, നിഷ്കളങ്കത, ദാർശനികത എന്നിവയെല്ലാം മമ്മൂട്ടിക്ക് സ്വാഭാവികമായി പകർത്താൻ സാധിച്ചു. ഈ ചിത്രത്തിലെ അഭിനയത്തിന് മമ്മൂട്ടിക്ക് മികച്ച നടനുള്ള ദേശീയ അവാർഡ് ലഭിച്ചു.

അവാർഡുകൾ:
'മതിലുകൾ' നിരവധി ദേശീയ അന്തർദേശീയ പുരസ്കാരങ്ങൾ നേടിയിട്ടുണ്ട്. ദേശീയ ചലച്ചിത്ര അവാർഡുകളിൽ മികച്ച ചിത്രം, മികച്ച സംവിധായകൻ, മികച്ച നടൻ തുടങ്ങി നാല് പുരസ്കാരങ്ങൾ ഈ ചിത്രം കരസ്ഥമാക്കി.

നോവലും സിനിമയും തമ്മിലുള്ള സാമ്യങ്ങളും വ്യത്യാസങ്ങളും

രണ്ടും ബഷീറിന്റെ ജയിൽ ജീവിതത്തിലെ പ്രണയകഥയാണ് പറയുന്നത്.
നാരായണിയെ കാണാതെ ശബ്ദം മാത്രം കേട്ട് പ്രണയിക്കുന്ന സങ്കൽപം നോവലിലും സിനിമയിലും ഒരുപോലെ നിലനിർത്തുന്നു. ബഷീറിന്റെ ലാളിത്യവും നർമ്മബോധവും രണ്ട് മാധ്യമങ്ങളിലും വ്യക്തമായി കാണാം.
"എനിക്കെന്തിനാണ് സ്വാതന്ത്ര്യം? ആർക്കാണ് സ്വാതന്ത്ര്യം വേണ്ടത്?" എന്ന ബഷീറിന്റെ പ്രശസ്തമായ ചോദ്യം ഇരുരൂപങ്ങളിലും പ്രധാനമാണ്.

നോവൽ വായനക്കാരന്റെ ഭാവനയ്ക്ക് കൂടുതൽ ഇടം നൽകുമ്പോൾ, സിനിമയിൽ ദൃശ്യങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് കാര്യങ്ങൾ പുനർസൃഷ്ടിക്കുന്നു. എന്നാൽ, നാരായണിയുടെ കാര്യത്തിൽ ഈ സ്വാതന്ത്ര്യം അടൂർ ബോധപൂർവം ഒഴിവാക്കി. നോവലിൽ ബഷീറിന്റെ ആന്തരിക ചിന്തകളും വൈകാരിക തലങ്ങളും കൂടുതൽ ആഴത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നു. സിനിമയിൽ, മമ്മൂട്ടിയുടെ അഭിനയത്തിലൂടെയും ദൃശ്യങ്ങളിലൂടെയും ഇത് പ്രേക്ഷകരിലേക്ക് എത്തിക്കുന്നു. നോവലിൽ ഇല്ലാത്ത ചില ചെറിയ സന്ദർഭങ്ങളും കഥാപാത്രങ്ങളും സിനിമയിൽ കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിന്, ജയിലിലെ മറ്റ് തടവുകാരുമായുള്ള ബഷീറിന്റെ സംഭാഷണങ്ങൾക്ക് സിനിമയിൽ കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം നൽകുന്നുണ്ട്.
'മതിലുകൾ' എന്ന നോവലും സിനിമയും മലയാള സാഹിത്യത്തിലും ചലച്ചിത്രത്തിലും തനതായ സ്ഥാനമുള്ള ഉന്നത സൃഷ്ടികളാണ്. ഇവ രണ്ടും പ്രണയത്തിന്റെയും മനുഷ്യബന്ധങ്ങളുടെയും മാനുഷിക മൂല്യങ്ങളുടെയും അതിരുകളില്ലാത്ത ലോകം നമുക്ക് മുന്നിൽ തുറന്നു കാണിക്കുന്നു

ഭൂമിയുടെ അവകാശികൾ: മനുഷ്യനും പ്രകൃതിയും

വൈക്കം മുഹമ്മദ് ബഷീറിന്റെ 'ഭൂമിയുടെ അവകാശികൾ' എന്ന ചെറുകഥ മനുഷ്യനും പ്രകൃതിയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ആഴത്തിലുള്ള ഒരു ദാർശനിക നിരീക്ഷണമാണ്. പ്രകൃതിയെ കേവലം സ്വന്തം ആവശ്യങ്ങൾക്കായി ചൂഷണം ചെയ്യാനുള്ള ഒരു വസ്തുവായി കാണുന്ന മനുഷ്യന്റെ മനോഭാവത്തെ ബഷീർ ഈ കഥയിലൂടെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നു. കഥാസംഗ്രഹം

ഒരു വലിയ പറമ്പും വീടും വാങ്ങുന്ന ബഷീർ എന്ന കഥാപാത്രം, അവിടെയുള്ള ഓരോ ജീവജാലങ്ങളെയും നിരീക്ഷിക്കുകയും അവയെ സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നിടത്താണ് കഥ ആരംഭിക്കുന്നത്. പലതരം മരങ്ങൾ, ചെടികൾ, പക്ഷികൾ, മൃഗങ്ങൾ, പ്രാണികൾ - ഇവയെല്ലാം തനിക്ക് ചുറ്റുമുള്ള ലോകത്തിന്റെ ഭാഗമാണെന്ന് അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കുന്നു. എന്നാൽ, കഥാനായകന്റെ ഭാര്യയും ചില അയൽക്കാരും ഈ ജീവികളെയും സസ്യങ്ങളെയും 'ഉപദ്രവകാരികളായി' കാണുകയും

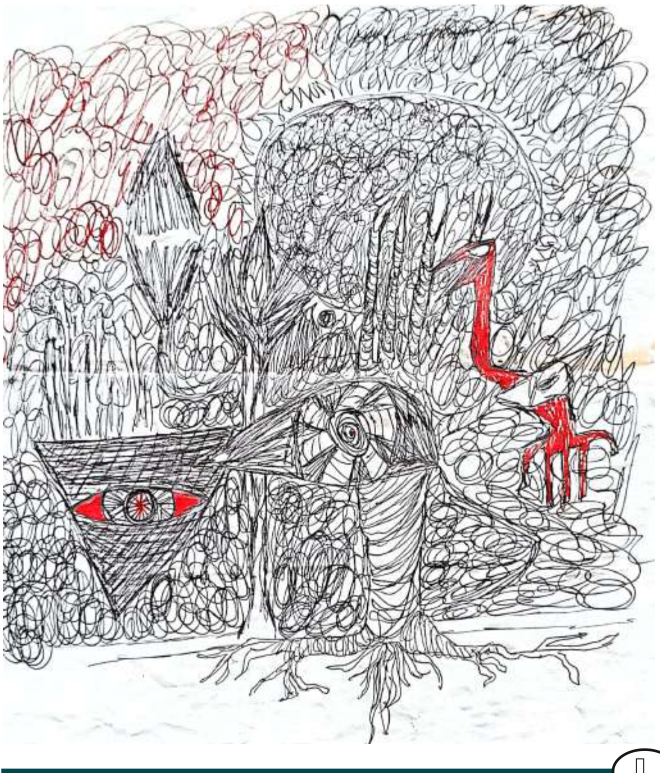

നശിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന്, മാങ്ങ തിന്നുന്ന വവ്വാലുകളെയും പക്ഷികളെയും ഓടിക്കാനും, തെങ്ങുകൾ കയറുന്ന അണ്ണാനെ പിടിക്കാനും, പാമ്പുകളെ കൊല്ലാനും അവർ ശ്രമിക്കുന്നു.

ഇതിനെല്ലാമെതിരെ കഥാനായകൻ ശക്തമായി പ്രതികരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീക്ഷണത്തിൽ, ഈ ഭൂമി മനുഷ്യന് മാത്രമുള്ളതല്ല. ഇവിടെ വസിക്കുന്ന ഓരോ ജീവജാലങ്ങൾക്കും അവകാശങ്ങളുണ്ട്. "ഭൂമി മനുഷ്യനുമാത്രമുള്ളതല്ല. സകല ജീവജാലങ്ങൾക്കും അവകാശപ്പെട്ടതാണ്" എന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന കഥയുടെ കേന്ദ്ര ആശയം വ്യക്തമാക്കുന്നു. പ്രകൃതിയെക്കുറിച്ചുള്ള ബഷീറിയൻ കാഴ്ചപ്പാട്

'ഭൂമിയുടെ അവകാശികൾ' എന്ന കഥയിലൂടെ ബഷീർ മുന്നോട്ട് വെക്കുന്ന പ്രകൃതിദർശനം വളരെ പുരോഗമനപരമാണ്. മനുഷ്യൻ പ്രകൃതിയുടെ ഒരു ഭാഗം മാത്രമാണെന്നും, പ്രകൃതിയിലെ മറ്റു ജീവികളെപ്പോലെ ഒരു സഹജീവിയായി മാത്രമേ മനുഷ്യന് നിലനിൽക്കാൻ കഴിയൂ എന്നും അദ്ദേഹം ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.

സമത്വത്തിന്റെ ദർശനം: മനുഷ്യനും മൃഗങ്ങൾക്കും സസ്യങ്ങൾക്കും ഒരുപോലെ ഈ ഭൂമിയിൽ ജീവിക്കാൻ അവകാശമുണ്ടെന്ന് ബഷീർ വാദിക്കുന്നു. ആരെയും ഒറ്റപ്പെടുത്താനോ നശിപ്പിക്കാനോ മനുഷ്യന് അധികാരമില്ല.

ആവാസവ്യവസ്ഥയുടെ പ്രാധാന്യം: പ്രകൃതിയിലെ ഓരോ ഘടകത്തിനും അതിന്റേതായ പ്രാധാന്യമുണ്ട്. ഒരു പക്ഷിയെയോ പ്രാണിയെയോ നശിപ്പിക്കുമ്പോൾ അത് ആവാസവ്യവസ്ഥയുടെ സന്തുലിതാവസ്ഥയെ ബാധിക്കുന്നു. ഈ

ആശയം ഒരുപാട് മുൻപേ ബഷീർ തന്റെ കഥയിലൂടെ അവതരിപ്പിച്ചു.

ലാളിത്യവും സ്നേഹവും: പ്രകൃതിയോടുള്ള സ്നേഹവും ലാളിത്യവുമാണ് ഈ കഥയുടെ കാതൽ. ചെറുജീവികളെപ്പോലും അദ്ദേഹം വാത്സല്യത്തോടെ കാണുന്നു.

മനുഷ്യൻ: അവകാശിയോ ചൂഷകനോ?

ബഷീറിന്റെ ഈ കഥ, ആധുനിക മനുഷ്യൻ പ്രകൃതിയോട് പുലർത്തുന്ന മനോഭാവത്തെ രൂക്ഷമായി വിമർശിക്കുന്നു. മനുഷ്യൻ സ്വയം ഈ ഭൂമിയുടെ ഏക അവകാശിയായി പ്രഖ്യാപിക്കുകയും, സ്വന്തം ലാഭത്തിനും

സുഖത്തിനും വേണ്ടി പ്രകൃതിയെ നിഷ്കരുണം ചൂഷണം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്ന പ്രവണതയെ അദ്ദേഹം ചോദ്യം ചെയ്യുന്നു. കാടുകൾ നശിപ്പിക്കുന്നത്, നദികൾ മലിനമാക്കുന്നത്, ജീവികളെ വേട്ടയാടുന്നത് - ഇതൊന്നും ഭൂമിയുടെ യഥാർത്ഥ അവകാശിയുടെ പ്രവൃത്തിയല്ലെന്ന് കഥാകാരൻ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.

പ്രകൃതിയെ സംരക്ഷിക്കേണ്ടതിന്റെ പ്രാധാന്യം, പരിസ്ഥിതി സൗഹൃദപരമായ ജീവിതശൈലിയുടെ ആവശ്യകത എന്നിവയെല്ലാം ഈ കഥ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. മനുഷ്യൻ പ്രകൃതിയുടെ ഭാഗമാണ്, അതിന്റെ നാശം മനുഷ്യന്റെ തന്നെ നാശമാണെന്ന വലിയ പാഠം ഈ കൊച്ചുകഥയിലൂടെ ബഷീർ ലോകത്തോട് വിളിച്ചുപറഞ്ഞു.

'ഭൂമിയുടെ അവകാശികൾ' എന്ന കഥ കേവലം ഒരു സാഹിത്യരചന എന്നതിലുപരി, പരിസ്ഥിതി സൗഹൃദപരമായ ഒരു ജീവിത ദർശനത്തിലേക്കുള്ള വഴികാട്ടിയാണ്. കാലഘട്ടങ്ങൾക്കപ്പുറം പ്രസക്തി നേടുന്ന ഒരു ക്ലാസിക് കൃതിയായി ഇത് ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്നു

ജന്മദിനം: വായനക്കുറിപ്പ്

വൈക്കം മുഹമ്മദ് ബഷീറിന്റെ 'ജന്മദിനം' എന്ന ചെറുകഥ, സാധാരണക്കാരന്റെ ജീവിതത്തിലെ ചെറിയ സന്തോഷങ്ങളെയും ആഗ്രഹങ്ങളെയും, ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്ന മനോഹരമായൊരു രചനയാണ്. ബഷീറിയൻ ശൈലിയുടെ തനിമയും ജീവിത നിരീക്ഷണങ്ങളുടെ ആഴവും ഈ കഥയിൽ വ്യക്തമായി കാണാം.

ഒരു ചെറിയ ചായക്കട നടത്തുന്ന, ദാരിദ്ര്യം പേറുന്ന ഒരു മനുഷ്യനാണ് കഥയിലെ പ്രധാന കഥാപാത്രം. അന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജന്മദിനമാണ്. സാധാരണ ഗതിയിൽ ആരും ഓർക്കുകയോ ആഘോഷിക്കുകയോ ചെയ്യാത്ത ഒരു

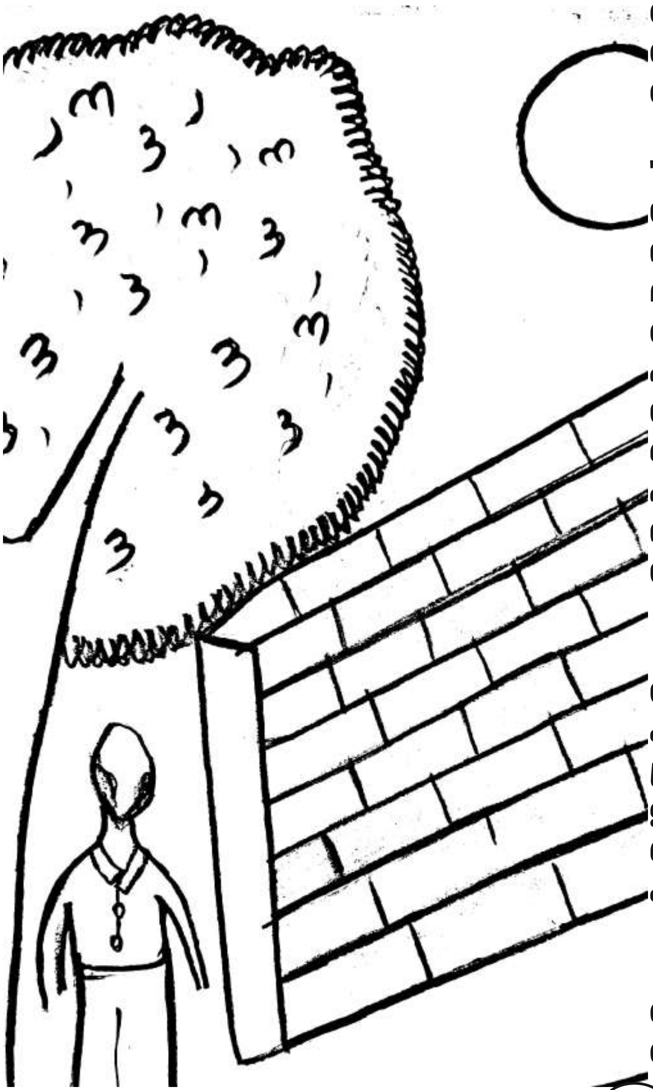

ദിവസമാണത്. എന്നാൽ, തനിക്കൊരു ജന്മദിനമുണ്ടെന്നും അന്ന് എന്തെങ്കിലും മധുരം കഴിക്കണമെന്നും ഉള്ള ആഗ്രഹം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിൽ നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്നു. മധുരം വാങ്ങാൻ പണമില്ലാത്തതിനാൽ, സ്വന്തം കടയിൽ നിന്ന് കുറച്ച് ശർക്കര എടുത്ത് കഴിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം തന്റെ ആഗ്രഹം സഫലമാക്കുന്നു. തുടർന്ന്, മറ്റ് ജന്മദിനാഘോഷങ്ങളെ ക്കുറിച്ചും ധനികരുടെ ആർഭാട ങ്ങളെക്കുറിച്ചും അദ്ദേഹം ചിന്തിക്കുന്നു. ജന്മദിനത്തിൽ മധുരം മാത്രം കഴിച്ച തന്റെ സന്തോഷവും ആത്മാഭിമാനവും അദ്ദേഹം സ്വയം വിലയിരുത്തുന്നു. കഥയുടെ അവസാനം, ആ ദിവസം തന്റെ ജന്മദിനമാണെന്ന് ആരും അറിയുന്നില്ലെന്നും, ആർക്കും അതൊരു വിഷയമല്ലെന്നും, താൻ മാത്രം അറിഞ്ഞ ഒരു സന്തോഷമാണതെന്നും അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കുന്നു.

'ജന്മദിനം' എന്ന കഥ പല പ്രമേയങ്ങളെയും സ്പർശിക്കുന്നുണ്ട്:
ദാരിദ്ര്യം: സാമ്പത്തിക ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ മനുഷ്യന്റെ ആഗ്രഹങ്ങളെയും ആഘോഷങ്ങളെയും എങ്ങനെ പരിമിതപ്പെടുത്തുന്നു എന്ന് കഥ വരച്ചുകാട്ടുന്നു. മധുരം കഴിക്കാനുള്ള ഒരു ചെറിയ ആഗ്രഹം പോലും സഫലമാക്കാൻ പാടുപെടുന്ന ഒരാളുടെ ചിത്രം ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ കയ്പേറിയ യാഥാർത്ഥ്യം വ്യക്തമാക്കുന്നു.

മനുഷ്യന്റെ ലളിതമായ ആഗ്രഹങ്ങൾ: വലിയ ആർഭാടങ്ങളില്ലാതെ, ലളിതമായ കാര്യങ്ങളിൽ സന്തോഷം കണ്ടെത്താൻ ശ്രമിക്കുന്ന സാധാരണ മനുഷ്യന്റെ മനസ്സ് ഈ കഥയിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്നു. ഒരുപിടി ശർക്കരയിൽ ആശ്വാസം കണ്ടെത്തുന്ന കഥാപാത്രം ഇതിന് ഉദാഹരണമാണ്.

ആത്മനിഷ്ഠമായ സന്തോഷം: പുറമെ ആരും അറിയാതെ, വ്യക്തിപരമായി അനുഭവിക്കുന്ന സന്തോഷത്തിന്റെ

പ്രാധാന്യം കഥ അടിവരയിടുന്നു. സ്വന്തം ജന്മദിനം ആഘോഷിക്കാൻ ആരുമില്ലെങ്കിലും, തനിക്ക് താനാശിച്ച മധുരം കഴിക്കാൻ കഴിഞ്ഞല്ലോ എന്ന ആശ്വാസം കഥാപാത്രത്തിനുണ്ട്.

ഏകാന്തത: തന്റെ സന്തോഷം മറ്റാരുമായും പങ്കുവെക്കാൻ കഴിയാതെ വരുന്ന അവസ്ഥയും കഥാപാത്രത്തിന്റെ ഏകാന്തതയും കഥയുടെ ഒരന്തർധാരയാണ്.

ബഷീറിന്റെ തനതായ ശൈലി ഈ കഥയിലും ദൃശ്യമാണ്
ലാളിത്യം: സങ്കീർണ്ണതകളില്ലാത്ത, സാധാരണക്കാരന് മനസ്സിലാകുന്ന ഭാഷയാണ് ബഷീർ ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ഇത് കഥയ്ക്ക് കൂടുതൽ ഹൃദ്യത നൽകുന്നു.
നർമ്മം: ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ കയ്പുള്ള യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾക്കിടയിലും നേരിയ നർമ്മബോധം ബഷീർ നിലനിർത്തുന്നു. ഇത് കഥയെ വായനക്കാർക്ക് കൂടുതൽ ആസ്വാദ്യകരമാക്കുന്നു.

മനുഷ്യത്വപരമായ സമീപനം: ഓരോ വ്യക്തിയുടെയും ചെറിയ ആഗ്രഹങ്ങൾക്കും വികാരങ്ങൾക്കും ബഷീർ പ്രാധാന്യം നൽകുന്നു. മനുഷ്യന്റെ ഉള്ളിലെ നന്മയും നിസ്സഹായതയും അദ്ദേഹം തന്റെ കഥാപാത്രങ്ങളിലൂടെ തുറന്നു കാണിക്കുന്നു.

'ജന്മദിനം' എന്ന കഥ, ജീവിതത്തിലെ ചെറിയ സന്തോഷങ്ങളെ വിലമതിക്കാനും, മനുഷ്യന്റെ ഉള്ളിലെ നന്മയെ തിരിച്ചറിയാനും നമ്മെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. ഇത് കേവലം ഒരു ജന്മദിന ആഘോഷത്തെക്കുറിച്ചുള്ള കഥയല്ല, മറിച്ച് മനുഷ്യന്റെ ആത്മാഭിമാനത്തെക്കുറിച്ചും, ഒറ്റപ്പെട്ട സന്തോഷങ്ങളെക്കുറിച്ചും, ജീവിതത്തെ ലളിതമായി സമീപിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെക്കുറിച്ചുമുള്ള ഒരു ഓർമ്മപ്പെടുത്തൽ കൂടിയാണ്

നീലവെളിച്ചം - കഥാനിരൂപണം

വൈക്കം മുഹമ്മദ് ബഷീറിന്റെ 'നീലവെളിച്ചം' എന്ന ചെറുകഥ, ഭയം, ഏകാന്തത, മാനസിക വ്യാപാരങ്ങൾ, പ്രണയം, മനുഷ്യനും അദൃശ്യശക്തികളും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം തുടങ്ങിയ നിരവധി വിഷയങ്ങളെ സ്പർശിക്കുന്ന ഒന്നാണ്. ഒരു സാധാരണ കഥ എന്നതിലുപരി, വായനക്കാരന്റെ മനസ്സിൽ ഭാവനയുടെയും ചിന്തയുടെയും ഒരുപാട് വാതിലുകൾ തുറക്കുന്ന ഈ കഥ, ബഷീറിന്റെ രചനാവൈഭവത്തിന്റെ ഒരു മികച്ച ഉദാഹരണം കൂടിയാണ്.

കഥാസംഗ്രഹം

ഒരു പഴയ പ്രേതബാധയുണ്ടെന്ന് വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്ന വീട്ടിലേക്ക് താമസം മാറുന്ന ഒരു എഴുത്തുകാരനാണ് കഥയിലെ നായകൻ. വീടിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഭീതിദമായ കഥകൾ കേൾക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും, അതൊന്നും കാര്യമാക്കാതെ അദ്ദേഹം അവിടെ താമസം തുടങ്ങുന്നു. എന്നാൽ, താമസിയാതെ അസാധാരണമായ ചില അനുഭവങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടാകുന്നു. ഈ വീട്ടിൽ മുൻപ് താമസിച്ചിരുന്ന ഒരു പെൺകുട്ടിയുടെ - ഭാർഗ്ഗവിയുടെ - ആത്മാവിന്റെ സാന്നിധ്യം അദ്ദേഹം തിരിച്ചറിയുന്നു.

തുടക്കത്തിൽ ഭയം തോന്നുന്നുണ്ടെങ്കിലും, പിന്നീട് ഭാർഗ്ഗവിയുമായി ഒരുതരം ആത്മബന്ധം സ്ഥാപിക്കാൻ എഴുത്തുകാരൻ ശ്രമിക്കുന്നു. അവരെ തന്റെ പ്രണയിനിയായി സങ്കൽപ്പിക്കുകയും, അവരെക്കുറിച്ച് ഒരു കഥയെഴുതാൻ തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഭാർഗ്ഗവിക്ക് ഇഷ്ടപ്പെട്ട നീലവെളിച്ചം മുറിയിൽ തെളിയിച്ചും, അവർക്കിഷ്ടപ്പെട്ട ഗാനങ്ങൾ കേട്ടും അദ്ദേഹം ഭാർഗ്ഗവിയെ തന്നിലേക്ക് അടുപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ, കഥാനായകന്റെ സുഹൃത്ത് ഒരു ഓപ്പറ പാർട്ടിയെ വീട്ടിൽ കൊണ്ടുവരുമ്പോൾ, ഭാർഗ്ഗവിയുടെ ആത്മാവ് അസ്വസ്ഥയാകുകയും, അവിടെ നിന്ന് ഇറങ്ങിപ്പോവുകയും ചെയ്യുന്നതോടെ കഥ അവസാനിക്കുന്നു.

അതിഭൗതികതയും യാഥാർത്ഥ്യവും: പ്രേതങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള വിശ്വാസങ്ങളെയും, അതിഭൗതികമായ അനുഭവങ്ങളെയും ബഷീർ ഈ കഥയിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ, ഈ അനുഭവങ്ങൾ കഥാനായകന്റെ ഏകാന്തതയുടെയും മാനസിക വ്യാപാരങ്ങളുടെയും ഭാഗമാണോ എന്നൊരു ചോദ്യവും കഥ മുന്നോട്ട് വെക്കുന്നുണ്ട്.

ഏകാന്തതയും മാനസിക വ്യാപാരങ്ങളും: ഒറ്റയ്ക്ക് ഒരു വീട്ടിൽ താമസിക്കുന്ന എഴുത്തുകാരന്റെ ഏകാന്തതയും, അത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാനസിക നിലയെ എങ്ങനെ സ്വാധീനിക്കുന്നു എന്നതും കഥയുടെ ഒരു പ്രധാന ഭാഗമാണ്. ഭാർഗ്ഗവിയുമായുള്ള ബന്ധം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏകാന്തതയിൽ നിന്നുള്ള ഒരു രക്ഷപ്പെടൽ കൂടിയാകാം.

പ്രണയം: അദൃശ്യയായ ഒരാളോടുള്ള പ്രണയമാണ് കഥയുടെ കേന്ദ്രബിന്ദു. ശാരീരികമായ സാന്നിധ്യമില്ലാതെ, കേവലം ഒരു ആത്മാവിനോട് തോന്നുന്ന അടുപ്പവും സ്നേഹവും ബഷീർ മനോഹരമായി വരച്ചുകാട്ടുന്നു.

കലാകാരന്റെ ഭാവന: ഒരു കലാകാരന്റെ മനസ്സിൽ ഭാവനയും യാഥാർത്ഥ്യവും എങ്ങനെ ഇഴചേരുന്നു എന്ന് ഈ കഥ കാണിക്കുന്നു. ഭാർഗ്ഗവിയെക്കുറിച്ചുള്ള കഥ എഴുതാനുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ തീരുമാനം, കലാസൃഷ്ടിക്ക് പ്രചോദനമാകുന്ന വികാരങ്ങളെയും അനുഭവങ്ങളെയും ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.

മനുഷ്യന്റെ പരിമിതികൾ: അദൃശ്യശക്തികളെ പൂർണ്ണമായി മനസ്സിലാക്കാനോ നിയന്ത്രിക്കാനോ മനുഷ്യന് കഴിയില്ലെന്ന് കഥയുടെ അവസാനം സൂചിപ്പിക്കുന്നു. മനുഷ്യന്റെ ലോകത്തിനപ്പുറം ചില ശക്തികൾ നിലനിൽക്കുന്നു എന്നൊരു സൂചന നൽകിക്കൊണ്ടാണ് കഥ അവസാനിക്കുന്നത്.

ബഷീറിന്റെ തനതായ രചനാശൈലി 'നീലവെളിച്ചം' എന്ന കഥയിൽ നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്നു:

ലാളിത്യം കലർന്ന ഗൗരവം: ലളിതമായ ഭാഷയിലും ആഖ്യാനത്തിലും ഗഹനമായ ആശയങ്ങളെ ബഷീർ അവതരിപ്പിക്കുന്നു. ഭയത്തിന്റെയും പ്രണയത്തിന്റെയും ഏകാന്തതയുടെയും തീവ്രമായ വികാരങ്ങളെ അദ്ദേഹം സരളമായി ചിത്രീകരിക്കുന്നു.

നർമ്മം: ഭീകരമായ അന്തരീക്ഷത്തിലും, ബഷീറിന്റെ പതിവ് നർമ്മം കഥയിലുടനീളം കാണാം. ഇത് വായനക്കാരന് കഥയുമായി കൂടുതൽ അടുപ്പം തോന്നാൻ സഹായിക്കുന്നു.

സംഭാഷണങ്ങളുടെ ശക്തി: കഥാപാത്രങ്ങളുടെ സംഭാഷണങ്ങൾ വളരെ സ്വാഭാവികവും അതേസമയം ആഴത്തിലുള്ളതുമാണ്. എഴുത്തുകാരനും ഭാർഗ്ഗവിയും തമ്മിൽ കാണാതെ നടത്തുന്ന സംഭാഷണങ്ങൾ കഥയ്ക്ക് ജീവൻ നൽകുന്നു.

ഫാന്റസിയും യാഥാർത്ഥ്യവും: ഫാന്റസിയെ യാഥാർത്ഥ്യവുമായി കലർത്തി അവതരിപ്പിക്കാനുള്ള ബഷീറിന്റെ കഴിവ് ഈ കഥയിൽ പ്രകടമാണ്. വായനക്കാരൻ ഭാർഗ്ഗവിയെ ഒരു ആത്മാവായി കാണണോ അതോ എഴുത്തുകാരന്റെ ഭാവനയായി കാണണോ എന്ന് സംശയിച്ചുപോകുന്ന അവസ്ഥ സൃഷ്ടിക്കുന്നു.

'നീലവെളിച്ചം' ഒരു സാധാരണ പ്രേതകഥയല്ല. അത് മനുഷ്യന്റെ ഉള്ളിലെ ഭയങ്ങളെയും ആഗ്രഹങ്ങളെയും ഏകാന്തതയെയും പ്രണയത്തെയും കുറിച്ചുള്ള ഒരു പഠനമാണ്. മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ ഫാന്റസിയെയും യഥാർത്ഥ ജീവിതത്തെയും ഇഴചേർത്തുള്ള രചനകൾക്ക് ഈ കഥ ഒരു മാതൃകയാണ്. പിന്നീട് ആഷിക് അബു 'നീലവെളിച്ചം' എന്ന പേരിൽ ഈ കഥയെ ആസ്പദമാക്കി ഒരു സിനിമയും സംവിധാനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

തേൻമാവ്

വൈക്കം മുഹമ്മദ് ബഷീറിന്റെ 'തേൻമാവ്' എന്ന ചെറുകഥ, മനുഷ്യനും പ്രകൃതിയും തമ്മിലുള്ള വൈകാരികബന്ധത്തെയും, സ്വാർത്ഥതയില്ലാത്ത സ്നേഹത്തെയും, ലാളിത്യത്തെയും മനോഹരമായി ആവിഷ്കരിക്കുന്നു. ബഷീറിന്റെ തനതായ ശൈലിയിൽ, നർമ്മവും ജീവിത നിരീക്ഷണങ്ങളും ഇഴചേർത്ത് അവതരിപ്പിക്കുന്ന ഈ കഥ, വായനക്കാരന്റെ മനസ്സിൽ ഒരു മാവിന്റെ തണലും മധുരവും നിറയ്ക്കുന്നു.

കഥാനായകന്റെ വീട്ടുമുറ്റത്ത് വളർന്നുനിൽക്കുന്ന ഒരു വലിയ തേൻമാവാണ് കഥയിലെ പ്രധാന കേന്ദ്രബിന്ദു. മാങ്ങയിടുന്ന കാലത്ത് ആ മാവ് കഥാനായകന്റെ കുടുംബത്തിന് വലിയ സന്തോഷവും വരുമാനവും നൽകുന്നു. കഥാനായകന് ആ മാവിനോട് ഒരു പ്രത്യേക വാത്സല്യമുണ്ട്. അതിനെ ഒരു ജീവനുള്ള അസ്തിത്വമായി, കുടുംബത്തിലെ ഒരംഗത്തെപ്പോലെയാണ് അദ്ദേഹം കാണുന്നത്.

എന്നാൽ, മാവ് കായ്ക്കുന്ന കാലത്ത് മാങ്ങ മോഷ്ടിക്കാൻ വരുന്ന അയൽവാസികളും കുട്ടികളും ഒരു പ്രശ്നമായി മാറുന്നു. മാങ്ങ മോഷ്ടിക്കുന്നത് തടയാൻ കഥാനായകൻ പല വഴികളും നോക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും, മാവിനോടുള്ള സ്നേഹം കാരണം ആരെയും അധികം ഉപദ്രവിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന് കഴിയുന്നില്ല. താൻ കഷ്ടപ്പെട്ട് വളർത്തിയ മാവിന്റെ ഫലം മറ്റുള്ളവർ കൊണ്ടുപോകുന്നതിലുള്ള ചെറിയ നീരസം അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടെങ്കിലും, ആരെയും വേദനിപ്പിക്കാൻ അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല.

ഒരു വർഷം മാങ്ങ വിളവെടുപ്പിന് മുൻപ് ഒരു വലിയ കാറ്റും മഴയുമുണ്ടാവുകയും, എല്ലാ മാങ്ങകളും താഴെ വീഴുകയും ചെയ്യുന്നു. തന്റെ പ്രതീക്ഷകളെല്ലാം തകർന്നെങ്കിലും, താഴെ വീണ മാങ്ങകൾ പെറുക്കിയെടുക്കാൻ ആളുകൾ കൂടുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ കഥാനായകൻ സന്തോഷിക്കുന്നു. മാങ്ങകൾ പാഴായിപ്പോകുന്നില്ലല്ലോ എന്നോർത്ത് അദ്ദേഹം ആശ്വസിക്കുന്നു. അവസാനമായി, ഈ മാങ്ങകൾക്ക് ഉടമസ്ഥനില്ലെന്നും, ഇത് പ്രകൃതിയുടെ സമ്മാനമാണെന്നും കഥാനായകൻ തിരിച്ചറിയുന്നു.

മനുഷ്യനും പ്രകൃതിയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം: കഥാനായകനും തേൻമാവും തമ്മിലുള്ള ആഴത്തിലുള്ള വൈകാരികബന്ധമാണ് കഥയുടെ കാതൽ. മാവിനെ കേവലം ഒരു വൃക്ഷമായി കാണാതെ, അതിനെ സ്നേഹിക്കുകയും സംരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു മനുഷ്യന്റെ ചിത്രം ഇവിടെയുണ്ട്. പ്രകൃതിയെ ചൂഷണം ചെയ്യാനുള്ള ഉപാധിയായി കാണാതെ, അതിനോട് ചേർന്നുനിൽക്കാനുള്ള മനോഭാവം കഥാകാരൻ പങ്കുവെക്കുന്നു.

സ്വാർത്ഥതയില്ലായ്മയും പങ്കുവെക്കലും: മാങ്ങകൾ മോഷ്ടിക്കപ്പെടുമ്പോൾ ചെറിയ നീരസമുണ്ടെങ്കിലും, അവസാനം മാങ്ങകൾ മറ്റുള്ളവർക്ക് പ്രയോജനപ്പെടുമ്പോൾ കഥാനായകനുണ്ടാകുന്ന സന്തോഷം സ്വാർത്ഥതയില്ലായ്മയുടെയും പങ്കുവെക്കലിന്റെയും പ്രാധാന്യം വിളിച്ചോതുന്നു. പ്രകൃതിയുടെ വരദാനങ്ങൾ എല്ലാവർക്കും അവകാശപ്പെട്ടതാണെന്ന ദാർശനികമായ കാഴ്ചപ്പാട് ഇതിലുണ്ട്.

ലാളിത്യം നിറഞ്ഞ ജീവിതം: കഥാപാത്രങ്ങളുടെ ലാളിത്യവും, ചെറിയ കാര്യങ്ങളിൽ സന്തോഷം കണ്ടെത്താനുള്ള അവരുടെ കഴിവും ഈ കഥയിൽ വ്യക്തമാണ്. ഒരു മാവും അതിൽ നിന്ന് ലഭിക്കുന്ന ഫലങ്ങളും ഒരു കുടുംബത്തിന് എത്രമാത്രം പ്രധാനപ്പെട്ടതാണെന്ന് ഇത് കാണിക്കുന്നു.

നർമ്മം കലർന്ന ജീവിത നിരീക്ഷണം: മാങ്ങ മോഷ്ടിക്കാൻ വരുന്നവരുടെ രീതികളും, അത് തടയാൻ കഥാനായകൻ നടത്തുന്ന ശ്രമങ്ങളും നർമ്മത്തിൽ ചാലിച്ച് ബഷീർ അവതരിപ്പിക്കുന്നു. ജീവിതത്തിലെ

സാധാരണ സംഭവങ്ങളെപ്പോലും ചിന്തനീയവും രസകരവുമാക്കുന്ന ബഷീറിയൻ ശൈലി ഇവിടെ പ്രകടമാണ്.

ബഷീറിന്റെ രചനാസവിശേഷതകൾ 'തേൻമാവി'ൽ തെളിഞ്ഞുകാണാം

ലളിതമായ ഭാഷ: സാധാരണക്കാരന് മനസ്സിലാകുന്ന, സങ്കീർണ്ണതകളില്ലാത്ത ഭാഷയാണ് ബഷീർ ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ഇത് കഥയെ വായനക്കാരന് കൂടുതൽ ഹൃദ്യമാക്കുന്നു.

ആത്മകഥാംശം: ബഷീറിന്റെ പല കഥകളെയും പോലെ, 'തേൻമാവി'ലും എഴുത്തുകാരന്റെ സ്വന്തം ജീവിതാനുഭവങ്ങളുടെ പ്രതിഫലനമുണ്ട്. ഇത് കഥയ്ക്ക് കൂടുതൽ ആധികാരികതയും സത്യസന്ധതയും നൽകുന്നു.

ചിരിപ്പിക്കുന്ന ചിന്തകൾ: ചെറിയ കാര്യങ്ങളിൽ പോലും വലിയ ദർശനങ്ങൾ കണ്ടെത്താനും, അവയെ നർമ്മത്തിൽ പൊതിഞ്ഞ് അവതരിപ്പിക്കാനും ബഷീറിന് അസാമാന്യമായ കഴിവുണ്ട്.

പ്രകൃതി സ്നേഹം: പ്രകൃതിയോടുള്ള ആഴമായ സ്നേഹം ബഷീറിന്റെ പല കൃതികളിലുമെന്നപോലെ ഈ കഥയിലും നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്നു. മരങ്ങളെയും ജീവികളെയും സ്വന്തം കുടുംബാംഗങ്ങളെപ്പോലെ കാണുന്ന ഒരു മനസ്സ് ഇവിടെയുണ്ട്.

'തേൻമാവ്' കേവലം ഒരു മാവിന്റെ കഥയല്ല. അത് മനുഷ്യനും പ്രകൃതിയും തമ്മിലുള്ള പരസ്പരാശ്രിതത്വത്തെയും, സ്വാർത്ഥത വെടിഞ്ഞ് പങ്കുവെക്കുന്നതിലൂടെ ലഭിക്കുന്ന സന്തോഷത്തെയും, ലളിതമായ ജീവിതത്തിന്റെ സൗന്ദര്യത്തെയും കുറിച്ചുള്ള ഒരു ഓർമ്മപ്പെടുത്തലാണ്. ബഷീറിന്റെ ഹൃദയസ്പർശിയായ ഈ കഥ, ഓരോ വായനക്കാരന്റെ മനസ്സിലും ഒരു തേൻമാവിന്റെ മധുരം നിറയ്ക്കും

പ്രേമലേഖനം: നോവൽ ഒരു ആസ്വാദനം

വൈക്കം മുഹമ്മദ് ബഷീറിന്റെ 'പ്രേമലേഖനം' മലയാള സാഹിത്യത്തിലെ എക്കാലത്തെയും പ്രിയപ്പെട്ടതും ലളിതസുന്ദരവുമായ ഒരു നോവലാണ്. 1943-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഈ കൃതി, ബഷീറിന്റെ തനത് ശൈലി, നർമ്മം, ജീവിതത്തോടുള്ള ലളിതമായ സമീപനം എന്നിവയുടെ മകുടോദാഹരണമാണ്. ഒരു സാധാരണ പ്രണയകഥ എന്നതിലുപരി, സാമൂഹിക വിമർശനങ്ങളും ദാർശനികമായ ഉൾക്കാഴ്ചകളും ഈ കൊച്ചുനോവലിൽ നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്നു.

ഒരു സാധാരണ വാടകവീട്ടിൽ താമസിക്കുന്ന കേശവൻ നായരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുകളിലത്തെ നിലയിൽ താമസിക്കാൻ വരുന്ന സാറാമ്മ എന്ന യുവതിയും തമ്മിലുള്ള പ്രണയമാണ് നോവലിന്റെ പ്രധാന പ്രമേയം. സാമ്പത്തികമായി ബുദ്ധിമുട്ടുന്ന, എന്നാൽ ആത്മാഭിമാനിയായ കേശവൻ നായർ, സാറാമ്മയെ പ്രണയിക്കുകയും, ഒരു പ്രേമലേഖനത്തിലൂടെ അത് വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ പ്രേമലേഖനവും അതിനെത്തുടർന്നുള്ള സംഭാഷണങ്ങളുമാണ് നോവലിന്റെ ഭൂരിഭാഗവും.

സാറാമ്മയും സാമ്പത്തികമായി പിന്നോക്കം നിൽക്കുന്ന ഒരു കുടുംബത്തിൽ നിന്നാണ് വരുന്നത്. വിവാഹം കഴിക്കാൻ പണമില്ലാത്തതും, ഭാവിയെക്കുറിച്ചുള്ള ആശങ്കകളും അവരെ അലട്ടുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ, സാറാമ്മയുടെ ബുദ്ധിമതിയായ ചോദ്യങ്ങളും കേശവൻ നായരുടെ നിഷ്കളങ്കമായ മറുപടികളും പ്രണയത്തെ ലളിതവും രസകരവുമാക്കുന്നു. ഒടുവിൽ, ഒരുമിച്ച് ജീവിക്കാൻ ഇരുവരും തീരുമാനിക്കുകയും, ഒരു കല്ല്യാണാലോചനയുമായി വരുന്ന തന്റെ മാതുലനോട് 'എന്റെ കല്യാണം കഴിഞ്ഞു' എന്ന് സാറാമ്മ പറയുന്നിടത്ത് നോവൽ ശുഭാന്ത്യം കുറിക്കുന്നു.

കഥാപാത്രങ്ങൾ

കേശവൻ നായർ: ഒരു സാധാരണ സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ, സാമ്പത്തികമായി പിന്നോക്കം നിൽക്കുന്നവൻ, എന്നാൽ നിഷ്കളങ്കനും പ്രണയത്തിന് വേണ്ടി എന്ത് ത്യാഗവും സഹിക്കാൻ തയ്യാറുള്ളവനുമാണ്. തന്റെ പ്രേമം വെളിപ്പെടുത്താൻ ഒരു പ്രേമലേഖനം എഴുതുന്നതിലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആകാംഷയും നിസ്സഹായതയുമെല്ലാം വളരെ തന്മയത്വത്തോടെ ബഷീർ അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

സാറാമ്മ: വിദ്യാസമ്പന്നയും, ബുദ്ധിമതിയും, ആത്മാഭിമാനിയുമായ യുവതിയാണ് സാറാമ്മ. കേശവൻ നായരുടെ പ്രണയത്തെ സാറാമ്മ സമീപിക്കുന്നത് പ്രായോഗികമായ ചിന്തകളോടെയാണ്. എന്നാൽ, അവരുടെ മനസ്സിലും സ്നേഹവും വാത്സല്യവും നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്നു.

ബഷീറിന്റെ തനത് ശൈലിയുടെ മികച്ച ഉദാഹരണമാണ് 'പ്രേമലേഖനം'.

ലാളിത്യം: സങ്കീർണ്ണതകളില്ലാത്ത, സാധാരണക്കാരന് മനസ്സിലാകുന്ന ഭാഷയാണ് ബഷീർ ഉപയോഗിക്കുന്നത്. വലിയ വാക്കുകളോ വ്യാകരണ സങ്കീർണ്ണതകളോ ഇല്ലാതെ, കഥാപാത്രങ്ങളുടെ മനസ്സിലേക്ക് നേരിട്ട് ഇറങ്ങിച്ചെല്ലാൻ ഈ ലാളിത്യം സഹായിക്കുന്നു.

നർമ്മം: ബഷീറിന്റെ ചിരിപ്പിക്കുന്ന നർമ്മം ഈ നോവലിൽ ഉടനീളം കാണാം. കേശവൻ നായരും സാറാമ്മയും തമ്മിലുള്ള സംഭാഷണങ്ങൾ, പ്രേമലേഖനം എഴുതാൻ കേശവൻ നായർ നടത്തുന്ന ശ്രമങ്ങൾ എന്നിവയെല്ലാം വായനക്കാരനെ ചിരിപ്പിക്കുകയും അതേസമയം ചിന്തിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

സംഭാഷണങ്ങളുടെ പ്രാധാന്യം:

നോവലിൽ സംഭാഷണങ്ങൾക്കാണ് വലിയ പ്രാധാന്യം. ഈ സംഭാഷണങ്ങളിലൂടെയാണ് കഥാപാത്രങ്ങളെയും അവരുടെ മനോഭാവങ്ങളെയും ബഷീർ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്.

ദാർശനികമായ ഉൾക്കാഴ്ചകൾ: പ്രണയം, ദാരിദ്ര്യം, സാമൂഹിക സമത്വം തുടങ്ങിയ വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ച് വളരെ ലളിതമായി എന്നാൽ ആഴത്തിലുള്ള ദർശനങ്ങൾ നോവൽ പങ്കുവെക്കുന്നു. 'നിങ്ങളുടെ മതം?' എന്ന് സാറാമ്മ ചോദിക്കുമ്പോൾ 'മനുഷ്യൻ' എന്ന് കേശവൻ നായർ മറുപടി പറയുന്നത്, മതത്തിന്റെയും ജാതിയുടെയും അതിർവരമ്പുകൾക്ക് അപ്പുറത്തുള്ള മനുഷ്യത്വത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ബഷീറിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടാണ്.

ആത്മകഥാംശം: ബഷീറിന്റെ ജീവിതാനുഭവങ്ങളുടെ സ്വാധീനം ഈ നോവലിലും കാണാം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജയിൽ ജീവിതത്തിൽ നിന്നുള്ള ഓർമ്മകളും അനുഭവങ്ങളും ഈ നോവലിന് ഒരു പ്രത്യേക മാനം നൽകുന്നു.

സാമൂഹിക പ്രസക്തി

ഒരു ലളിതമായ പ്രണയകഥയായിരിക്കുമ്പോഴും, 'പ്രേമലേഖനം' ചില സാമൂഹിക പ്രശ്നങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള വിമർശനങ്ങൾ കൂടി ഉൾക്കൊള്ളുന്നു.

ജാതിമത ഭേദമില്ലാത്ത പ്രണയം: കേശവൻ നായർ എന്ന ഹിന്ദുവും സാറാമ്മ എന്ന ക്രിസ്ത്യാനിയും തമ്മിലുള്ള പ്രണയം, ജാതി-മത ചിന്തകൾക്ക് അതീതമായ മനുഷ്യബന്ധങ്ങളെ ഊന്നിപ്പറയുന്നു. ഇത് ബഷീറിന്റെ പുരോഗമനപരമായ കാഴ്ചപ്പാടുകളെയാണ് എടുത്തുകാട്ടുന്നത്.

സ്ത്രീ സ്വാതന്ത്ര്യം: സാറാമ്മ എന്ന കഥാപാത്രം അക്കാലത്തെ പല സ്ത്രീകളിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായി, സ്വന്തം തീരുമാനമെടുക്കാനുള്ള ശേഷിയും ആത്മവിശ്വാസവുമുള്ള ഒരു വ്യക്തിയാണ്. ഇത് സ്ത്രീ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ബഷീറിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടുകൾക്ക് അടിവരയിടുന്നു.

'പ്രേമലേഖനം' വെറുമൊരു പ്രണയകഥയല്ല. അത് ചിരിയുടെയും ചിന്തയുടെയും ജീവിത സത്യങ്ങളുടെയും ഒരു ചെറിയ പുസ്തകമാണ്. മനുഷ്യന്റെ നിഷ്കളങ്കതയും, ജീവിതത്തിലെ ചെറിയ സന്തോഷങ്ങളും, സ്നേഹത്തിന്റെ മഹത്വവും ഈ നോവൽ നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. കാലമെത്ര കഴിഞ്ഞാലും, മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ 'പ്രേമലേഖനം' അതിന്റെ സ്ഥാനത്ത് തലയുയർത്തി നിൽക്കും

അനാവരിയും പൊൻകുരിശും: ഒരു വായനാനുഭവം

വൈക്കം മുഹമ്മദ് ബഷീറിന്റെ 'അനാവരിയും പൊൻകുരിശും' എന്ന ചെറുകഥ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ തനതായ നർമ്മബോധം, ജീവിതത്തോടുള്ള നിസ്സംഗത, മനുഷ്യന്റെ നിസ്സാരതകളെക്കുറിച്ചുള്ള ഉൾക്കാഴ്ചകൾ, ഒപ്പം ചില സാമൂഹിക വിമർശനങ്ങൾ എന്നിവയെല്ലാം ഇഴചേർത്ത് അവതരിപ്പിക്കുന്ന ഒന്നാണ്. ബഷീറിയൻ ഫാന്റസിയും യാഥാർത്ഥ്യവും ഇതിൽ കൂടിക്കലർന്നിരിക്കുന്നു.

കഥാസംഗ്രഹം

കഥാനായകന്റെ (ബഷീറിന്റെ തന്നെ?) വീട്ടിൽ അനാവശ്യമായി വരുന്നവരെ ഒഴിവാക്കാനായി അദ്ദേഹം കണ്ടുപിടിക്കുന്ന ഒരു വിദ്യയാണ് കഥയുടെ കാതൽ. വീട്ടിലേക്ക് കടന്നുവരുന്നവരെ ഭയപ്പെടുത്താനും ഓടിക്കാനുമായി ഒരു 'പ്രേതത്തെ' സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചാണ് കഥ. അനാവശ്യമായി വീടുകളിലേക്ക് അതിക്രമിച്ച് കയറുന്നവരെക്കുറിച്ചും അവരെക്കൊണ്ട് സഹികെടുന്നതിനെക്കുറിച്ചുമെല്ലാം ബഷീർ തന്റെ പതിവ് നർമ്മത്തിൽ വിവരിക്കുന്നു.

കഥാനായകന്റെ ആശയം പ്രായോഗികമാക്കാൻ സഹായിക്കുന്നത് ഒരു പൊൻകുരിശാണ്. ഈ പൊൻകുരിശ് ഉപയോഗിച്ച്, തന്റെ അതിഥികളെ 'പ്രേതബാധ'യുണ്ടെന്ന് വിശ്വസിപ്പിക്കാനും അവരെ ഓടിക്കാനും അദ്ദേഹം ശ്രമിക്കുന്നു. കഥ മുന്നോട്ട് പോകുമ്പോൾ, ഈ പ്രേത സങ്കൽപ്പം യാഥാർത്ഥ്യത്തേക്കാൾ വലുതായി മാറുന്നു. ഒടുവിൽ, ഈ കുരിശും തന്റെ പ്രേതനാടകവും കഥാനായകന്റെ ജീവിതത്തിൽ അപ്രതീക്ഷിത ഫലങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നിടത്ത് കഥ അവസാനിക്കുന്നു.

അതിഥികളെ ഒഴിവാക്കാനുള്ള തന്ത്രം: അനാവശ്യമായ സന്ദർശകരെ ഒഴിവാക്കാൻ മനുഷ്യൻ സ്വീകരിക്കുന്ന തന്ത്രങ്ങളാണ് കഥയുടെ ഒരു പ്രധാന പ്രമേയം. ഇത് ഒരുതരം സാമൂഹിക വിഹ്വലതയായി കണക്കാക്കാം.

നർമ്മം കലർന്ന സാമൂഹിക വിമർശനം: അനാവശ്യമായ ഇടപഴകലുകൾ, മറ്റുള്ളവരുടെ സ്വകാര്യതയിലേക്കുള്ള കടന്നുകയറ്റം എന്നിവയെ ബഷീർ തന്റെ തമാശകളിലൂടെ വിമർശിക്കുന്നു. മനുഷ്യന്റെ ഈ 'പൊങ്ങച്ചങ്ങളെയും' സാമൂഹിക മര്യാദയില്ലായ്മയെയും അദ്ദേഹം പരിഹസിക്കുന്നു.

യാഥാർത്ഥ്യവും ഫാന്റസിയും: ഒരു പ്രേതത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സങ്കൽപ്പം ഒരു ഫാന്റസിയാണ്. എന്നാൽ, ഈ ഫാന്റസിക്ക് യാഥാർത്ഥ്യത്തിൽ കഥാനായകന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഉണ്ടാക്കുന്ന സ്വാധീനം വളരെ വലുതാണ്. ഭാവനയും യാഥാർത്ഥ്യവും തമ്മിലുള്ള അതിർവരമ്പുകൾ മാഞ്ഞുപോകുന്ന ഒരു അവസ്ഥ ഇവിടെ കാണാം.

മനുഷ്യന്റെ നിസ്സാരതകൾ: വലിയ കാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയല്ലാതെ, ചെറിയ പ്രശ്നങ്ങളെ നേരിടാൻ മനുഷ്യൻ നടത്തുന്ന ശ്രമങ്ങളെ ബഷീർ ചിത്രീകരിക്കുന്നു. ഒരു പ്രേതത്തെ സൃഷ്ടിക്കേണ്ടിവരുന്നത് പോലും മനുഷ്യന്റെ ഈ നിസ്സാരമായ പ്രശ്നങ്ങളെ പ്രതിരോധിക്കാനാണ്.

ആത്മാഭിമാനം: സ്വന്തം കാര്യങ്ങളിൽ മറ്റുള്ളവർ ഇടപെടുന്നതിലുള്ള കഥാനായകന്റെ രോഷവും, അതിനെതിരെ പ്രതികരിക്കാനുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രമവും ആത്മാഭിമാനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു സൂചന നൽകുന്നു.
ബഷീറിന്റെ തനത് ശൈലിയുടെ എല്ലാ സവിശേഷതകളും 'അനാവരിയും പൊൻകുരിശും' എന്ന കഥയിൽ കാണാം:

ലളിതമായ ആഖ്യാനം: സങ്കീർണ്ണതകളില്ലാതെ, വളരെ ലളിതമായി കാര്യങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുന്ന ശൈലി. സാധാരണക്കാരന്റെ ഭാഷയിലാണ് ബഷീർ കഥ പറയുന്നത്.

ചിരിപ്പിക്കുന്ന ചിന്തകൾ: ദാരിദ്ര്യം, പ്രശ്നങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങളെപ്പോലും നർമ്മബോധത്തോടെ സമീപിക്കാനുള്ള ബഷീറിന്റെ കഴിവ് ഈ കഥയിൽ ഉടനീളം പ്രകടമാണ്.

സംഭാഷണങ്ങളുടെ ചാരുത: കഥാപാത്രങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള സംഭാഷണങ്ങൾ വളരെ സ്വാഭാവികവും രസകരവുമാണ്. ഇത് കഥയ്ക്ക് കൂടുതൽ ജീവൻ നൽകുന്നു.

ആത്മകഥാംശം: ബഷീറിന്റെ പല കഥകളിലുമെന്നപോലെ, ഈ കഥയിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വന്തം ജീവിതാനുഭവങ്ങളുടെ പ്രതിഫലനം കാണാം. ഇത് കഥയ്ക്ക് ഒരുതരം ആധികാരികത നൽകുന്നു.

'അനാവരിയും പൊൻകുരിശും' ഒരു സാധാരണ തമാശക്കഥ എന്നതിലുപരി, മനുഷ്യന്റെ നിസ്സാരമായ പ്രശ്നങ്ങളെയും, അതിനെ നേരിടാൻ അവൻ നടത്തുന്ന വിചിത്രമായ ശ്രമങ്ങളെയും, ഒപ്പം പ്രകൃത്യാതീത ശക്തികളെക്കുറിച്ചുള്ള വിശ്വാസങ്ങളെയും നർമ്മത്തിൽ ചാലിച്ച് അവതരിപ്പിക്കുന്ന ഒരു രചനയാണ്.
ബഷീർ എന്ന 'സുൽത്താൻ' തന്റെ എഴുത്തിലൂടെ ഒരുക്കിയ ചിരിയുടെയും ചിന്തയുടെയും ലോകത്തിന്റെ ഒരു ചെറിയ ഭാഗം കൂടിയാണ് ഈ കഥ.

വിശ്വവിഖ്യാതമായ മൂക്ക്: ഒരു ആസ്വാദനം

ബഷീറിന്റെ രചനാവൈഭവത്തിന്റെ ഏറ്റവും മികച്ച ഉദാഹരണങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് "വിശ്വവിഖ്യാതമായ മൂക്ക്". ഒരു സാധാരണ പാചകക്കാരന് അപ്രതീക്ഷിതമായി മൂക്ക് നീണ്ടുവരുന്നതും അതിനെത്തുടർന്നുണ്ടാകുന്ന സാമൂഹികവും വ്യക്തിപരവുമായ മാറ്റങ്ങളുമാണ് ഈ കഥയുടെ ഇതിവൃത്തം. ബഷീറിന്റെ തനത് ശൈലിയിലുള്ള ആക്ഷേപഹാസ്യവും സാമൂഹിക വിമർശനവുമാണ് ഈ കഥയുടെ പ്രധാന സവിശേഷത.

സാധാരണക്കാരനായ ഒരു പാചകക്കാരന് ഒരു ദിവസം രാത്രി ഉറങ്ങിയെഴുന്നേൽക്കുമ്പോൾ തന്റെ മൂക്കിന് അസാധാരണമാംവിധം നീളം വെച്ചതായി അറിയുന്നു. ഈ വലിയ മൂക്ക് അയാൾക്ക് ആദ്യം ഒരു ബുദ്ധിമുട്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും, പിന്നീട് അത് അയാളെ ഒരു സെലിബ്രിറ്റിയും, പണക്കാരനും, എല്ലാറ്റിനുമുപരി ഒരു "വിപ്ലവകാരിയും" ആക്കി മാറ്റുന്നു. ജനങ്ങൾ അയാളെ ഒരു അത്ഭുതജീവിയായി കാണുകയും, അയാളുടെ ഓരോ നീക്കവും പ്രസ്താവനയും വാർത്തയാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒടുവിൽ, അയാളുടെ മൂക്കിനെച്ചൊല്ലി രാഷ്ട്രീയപ്പാർട്ടികൾ പോലും രൂപീകരിക്കപ്പെടുകയും വലിയ കോലാഹലങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നിടത്ത് കഥ അതിന്റെ ആക്ഷേപഹാസ്യത്തിന്റെ മൂർദ്ധന്യാവസ്ഥയിലെത്തുന്നു.

ആക്ഷേപഹാസ്യം: സമൂഹത്തിലെ പൊള്ളത്തരങ്ങളെയും കാപട്യങ്ങളെയും ബഷീർ മൂക്ക് എന്ന ലളിതമായ വിഷയത്തിലൂടെ ഹാസ്യാത്മകമായി തുറന്നുകാട്ടുന്നു. ആളുകൾ എളുപ്പത്തിൽ പ്രശസ്തിയുടെ പിന്നാലെ പോകുന്നതും, ഒരു വ്യക്തിയുടെ ബാഹ്യരൂപത്തെ മാത്രം കണ്ട് വിധി കൽപിക്കുന്നതും, മാധ്യമങ്ങൾ സെൻസേഷണലിസത്തിനായി എന്തും വളച്ചൊടിക്കുന്നതും, രാഷ്ട്രീയക്കാർ ചെറിയ കാര്യങ്ങളെപ്പോലും മുതലെടുക്കുന്നതും ബഷീർ നർമ്മത്തിൽ ചാലിച്ച് വിമർശിക്കുന്നു.

സമൂഹിക വിമർശനം: ഈ കഥ ഒരു വ്യക്തിയുടെ മൂക്കിന്റെ നീളത്തെക്കുറിച്ചല്ല, മറിച്ച് മനുഷ്യന്റെ മനോഭാവങ്ങളെയും സമൂഹത്തിന്റെ പൊതുവായ ഭാവങ്ങളെയും കുറിച്ചാണ് സംസാരിക്കുന്നത്. പ്രശസ്തി, പണം, അധികാരം എന്നിവ ലഭിക്കുമ്പോൾ ഒരു സാധാരണക്കാരൻ പോലും എങ്ങനെയാണ് സമൂഹത്തിൽ ബഹുമാനിക്കപ്പെടുന്നതെന്നും

അയാളുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾക്ക് എങ്ങനെയാണ് പ്രാധാന്യം ലഭിക്കുന്നതെന്നും ബഷീർ വരച്ചുകാട്ടുന്നു. ഇത് സമൂഹത്തിലെ വിവേചനങ്ങളെയും ഉപരിപ്ലവമായ കാഴ്ചപ്പാടുകളെയും ചോദ്യം ചെയ്യുന്നു.

ബഷീറിയൻ ശൈലി: ലളിതവും എന്നാൽ ശക്തവുമായ ഭാഷയാണ് ബഷീറിന്റെ സവിശേഷത. സാധാരണ സംഭാഷണങ്ങൾ പോലെ ഒഴുകിനീങ്ങുന്ന ഈ കഥ, വായനക്കാരന് എളുപ്പത്തിൽ മനസിലാക്കാൻ കഴിയുന്ന ഒന്നാണ്. കഥാപാത്രങ്ങളുടെ സംഭാഷണങ്ങളിലൂടെയും ആഖ്യാനത്തിലൂടെയും അദ്ദേഹം ചിരിപ്പിക്കുകയും ചിന്തിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. "മൂക്കൻ" എന്ന കഥാപാത്രത്തിലൂടെ, സമൂഹം വ്യക്തികളെ എങ്ങനെയാണ് ലേബൽ ചെയ്യുന്നതെന്നും ബഷീർ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

മാനവികത: എല്ലാ ഹാസ്യത്തിനും അടിയിൽ, ബഷീർ മനുഷ്യന്റെ അടിസ്ഥാനപരമായ ആഗ്രഹങ്ങളെയും ഭയങ്ങളെയും തിരിച്ചറിയുന്നു. ഒരു സാധാരണക്കാരൻ പ്രശസ്തിയുടെ കൊടുമുടിയിലെത്തുമ്പോൾ അനുഭവിക്കുന്ന ഒറ്റപ്പെടലും, ചുറ്റുമുള്ളവരുടെ പെരുമാറ്റത്തിലുള്ള മാറ്റങ്ങളും സൂക്ഷ്മമായി അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

"വിശ്വവിഖ്യാതമായ മൂക്ക്" വെറുമൊരു ഹാസ്യകഥയല്ല, അത് നമ്മുടെ സാമൂഹിക വ്യവസ്ഥിതിയുടെയും മാനുഷിക സ്വഭാവങ്ങളുടെയും ഒരു കണ്ണാടിയാണ്. ഇന്നും ഈ കഥ അതിന്റെ പ്രസക്തി നിലനിർത്തുന്നു, കാരണം പ്രശസ്തിയും അധികാരവും നേടുമ്പോൾ ചുറ്റുമുള്ളവരുടെ കാഴ്ചപ്പാടുകൾ എങ്ങനെ മാറുന്നു എന്നത് ഒരു സാർവലൗകിക സത്യമാണ്. ബഷീർ തന്റെ തനത് ശൈലിയിലൂടെ, നമ്മളെ ചിരിപ്പിക്കുകയും അതേസമയം നമ്മൾ ജീവിക്കുന്ന ലോകത്തെക്കുറിച്ച് ആഴത്തിൽ ചിന്തിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.